

Det var här det hände

Gold Star/SugarHill Studios, Houston

Dagens legendariska skivstudio på Brock Street i Houston har en betydligt oansenligare bakgrund på 1940-talet.

Radioreparatören Bill Quinn i Houston utökade i början av 1940-talet verksamheten med en liten inspelningsstudio för reklaminslag på Telephone Road, och 1944 startade han och en kompanjon skivbolaget Gulf. Två år senare drog han igång egna bolaget Gold Star, där skivetiketten med tanke på inriktningen proklamerade "King of the hillbillies". Redan 1947 fick Gold Star stor framgång med Harry Choates "Jole Blond".

Efter att 1946 ha skivdebuterat på Aladdin kom Sam "Lightnin'" Hopkins våren 1947 till Bill Quinns studio och spelade in "Short haired woman" och "Big mama jump". Den 78:an blev början på Quinns bluesutgivningar, där utöver mer än hundra inspelningar med Hopkins även plattor med artister som L.C. Williams och Lil' Son Jackson kom att ingå.

Men Quinn drabbades av motgångar och upphörde runt årsskiftet 1950/51 att göra skivinspelningar, sålde en del masters till Modern och nöjde sig med att producera reklaminslag och pressa plattor. Samtidigt började han bygga om en del av sitt hus på 5628 Brock Street till inspelningsstudio. I den studion och dess senare utbyggnader tillkom mängder av blivande hits för olika bolag, däribland Willie Nelsons "Night life", Big Boppers "Chantilly lace", Jimmy McCracklins "Think"

Cajunklassikern "Jole Blond" blev Gold Stars första hit.

Studio A med författaren Roger Wood och ljudtekniker.

och Sir Douglas Quintets "She's about a mover". Även Duke/Peacock-ägaren Don Robey använde studion, bland annat till inspelningar med Bobby Bland.

Nya tider, nya ägare

Vid mitten av 1963 slutade Bill Quinn att producera. Hösten 1971 köpte ägaren till skivbolaget Crazy Cajun, Huey P. Meaux, den konkursdabbade Gold Star-studion och gav den namnet SugarHill Studios. Meaux hade redan tidigare gjort inspelningar i Quinns studio med bland andra Clifton Chenier och Warren Storm, och nu kom bland annat Freddy Fenders "Before the next teardrop falls" till där. Och går vi betydligt längre fram i tiden har det i studion till exempel gjorts plattor med Beyoncé, såväl i Destiny's child som solo.

Huey P. Meaux sålde studion 1986, men arbetade kvar som producent. Tio år senare slog polisen till mot studion och arresterade Meaux, som dömdes till 15 års fängelse för bland annat barnpornografibrott.

Under senare ägare har SugarHill utvecklats till en någorlunda modernt utrustad studio, men som har kvar äldre utrustning för att kunna ge ett retro-sound.

Källor

Lightnin' Hopkins, his life and blues (Alan Govenar, 2010), House of Hits: The Story of Houston's Gold Star/SugarHill Recording Studios (Andy Bradley & Roger Wood, 2010) m.fl.